

expressio continens exponentes imaginarios valorem realem atque determinatum exhibeat. Hujus rei exempla supra jam occurserunt; unde hic sufficiat unum exemplum attulisse hoc — C A P . X X I .

$$2y = x^{+\sqrt{-1}} + x^{-\sqrt{-1}},$$

in quo, etiam si utrumque membrum $x^{+\sqrt{-1}}$ & $x^{-\sqrt{-1}}$ sit quantitas imaginaria; tamen summa amborum valorem habet realem. Sit enim $lx = v$, sumto e pro numero, cuius Logarithmus hyperbolicus est = 1, erit $x = e^v$, quo valore loco x substituto, erit $2y = e^{+v\sqrt{-1}} + e^{-v\sqrt{-1}}$. Videlimus autem in Sectione superiori §. 138. esse

$$\frac{e^{+v\sqrt{-1}} + e^{-v\sqrt{-1}}}{2} = \text{cof. A. } v,$$

unde fiet $y = \text{cof. A. } v = \text{cof. A. } lx$. Scilicet, proposito quocunque ipsius x valore in numeris, sumatur ejus Logarithmus hyperbolicus, tum in Circulo, cuius radius = 1, absindatur Arcus isti Logarithmo æqualis, hujusque Arcus cosinus dabit valorem Applicatae y . Sic, si sumatur $x = 2$, ut sit $2y = 2^{+\sqrt{-1}} + 2^{-\sqrt{-1}}$, erit $y = \text{cof. A. } l2 = \text{cof. A. } 0,6931471805599$. Iste autem Arcus ipsi $l2$ æqualis, cum Arcus = 3, 1415926535 &c., contineat 180° , per regulam auream invenietur fore $39^\circ, 42', 51'', 52''', 9''''$, cuius cosinus est 0,76923890135408, hicque numerus dat valorem Applicatae y respondentem Abscissæ $x = 2$. Cum igitur hujusmodi expressiones & Logarithmos & Arcus circulares involvant, jure ad transcendentes referuntur.

§ 12. Inter Curvas ergo transcendentes primum locum tenent, quarum æquationes, præter quantitates algebraicas, Loga-

L I B . II . Logarithmos involvunt , atque simplicissima harum erit quæ continetur hac æquatione $l \frac{y}{a} = \frac{x}{b}$, seu $x = bl \frac{y}{a}$, ubi perinde est cujusnam generis Logarithmi accipiantur , quia multiplicatione constantis b omnia Logarithmorum systemata ad idem revocantur. Denotet ergo character l Logarithmos hyperbolicos , atque Curva æquatione $x = bl \frac{y}{a}$ contenta sub nomine LOGARITHMICÆ vulgo est nota. Sit e numerus , cuius Logarithmus est = 1 , ita ut sit $e = 2,71828182845904523536028$, fietque $e^{x:b} = \frac{y}{a}$; seu $y = e^{x:b}$, ex qua æquatione natura Curvæ logarithmicæ facillime cognoscitur. Si enim loco x successive substituantur valores in arithmetica progressionе procedentes , Applicatæ y valores tenebunt inter se progressionem geometricam. Quæ quo facilius ad constructionem accommodetur , ponatur $e = m^n$, & $b = nc$, eritque $y = am^{x:c}$, ubi m numerum quemcunque affirmativum unitate majorem significare potest. Si igitur sit

$$x = 0, \quad c, \quad 2c, \quad 3c, \quad 4c, \quad 5c, \quad 6c, \quad \text{&c.}$$

erit

$$y = a, \quad am, \quad am^2, \quad am^3, \quad am^4, \quad am^5, \quad am^6, \quad \text{&c.}$$

& , tribuendis ipsi x valoribus negativis , si ponatur

$$x = -c, \quad -2c, \quad -3c, \quad -4c, \quad -5c, \quad \text{&c.}$$

erit

$$y = \frac{a}{m}, \quad \frac{a}{m^2}, \quad \frac{a}{m^3}, \quad \frac{a}{m^4}, \quad \frac{a}{m^5}, \quad \text{&c.}$$

T A B . 513. Hinc patet Applicatas y ubique valores habere affirmativos , & quidem in infinitum crescentes , auctis Abscissis Fig. 101. x affirmative in infinitum ; ex altera autem Axis parte in infinitum

nitum decrescentes, ita ut hinc Axis sit Curvæ Asymptota Ap .
 Sumto sciicet A pro Abscissarum initio, erit hoc loco Applicata
 $AB = a$: &, sumta Abscissa $AP = x$, erit Applicata PM —
 $= y = am^{x:c} = ae^{x:b}$: ideoque $l \cdot \frac{y}{a} = \frac{x}{b}$. Unde Ab-
 scissa AP per constantem b divisa exprimit Logarithmum ra-
 tionis $\frac{PM}{AB}$. Si Abscissarum initium in alio quocunque Axis
 puncto a statuatur, æquatio similis manet. Sit enim $Aa = f$,
 ac posita $aP = t$, ob $x = t - f$, erit $y = ae^{(t-f):b} =$
 $ae^{t:b} \cdot e^{f:b}$. Vocetur constans $a : e^{f:b} = g$, erit $y =$
 $ge^{t:b}$. Hinc, ob $ab = g$, intelligitur fore $\frac{aP}{b} = l \cdot \frac{PM}{ab}$;
 ideoque ductis duabus quibusvis Applicatis PM & pm , in-
 tervallo Pp a se invicem distantibus, erit $\frac{Pp}{b} = l \cdot \frac{PM}{pm}$, &
 constans b , a qua ista relatio pendet, erit instar Parametri
 Logarithmicæ.

514. Tangens hujus Curvæ logarithmicæ in quovis punto
 M etiam facile poterit definiri. Cum enim, posita $AP = x$,
 sit $PM = ae^{x:b}$, ducatur alia quæcunque Applicata QN , a
 priori intervallo $PQ = u$ distata, eritque $QN = ae^{(x+u):b} =$
 $ae^{x:b} \cdot e^{u:b}$; &, duxa ML Axi parallela, erit $LN =$
 $(QN - PM) = ae^{x:b} (e^{u:b} - 1)$. Per puncta M &
 N ducatur recta NMT Axi occurrens in punto T , erit
 $LN : ML = PM : PT$, hincque $PT = u : (e^{u:b} - 1)$. Ver-
 rum, uti in Sectione superiori ostendimus, per Seriem infini-
 tam est $e^{u:b} = 1 + \frac{u}{b} + \frac{u^2}{2b^2} + \frac{u^3}{6b^3} + \text{&c.}$: ideoque $PT =$

Euleri *Introduct. in Anal. infin.* Tom. II.

O o

i

LIB. II.

I

$$\frac{i}{b} + \frac{u}{2b^2} + \frac{uu}{6b^3} + \text{&c..}$$

$= u$; & ob puncta M & N coincidentia, recta NMT fiet Curvæ Tangens, eritque tum Subtangens $PT = b$, ideoque constans; quæ est proprietas palmaria Curvæ logarithmicae. Parameter ergo Logarithmica b simul ejusdem est Subtangens constantis ubique magnitudinis.

515. Quæstio hic oritur, utrum hoc modo tota Curva logarithmica sit descripta; & an ea, præter hunc rāmum MBm utrinque in infinitum excurrentem, nullas alias habeat partes. Vidiimus enim supra nullam dari Asymtotam, ad quam non duo rami convergant. Statuerunt ergo nonnulli, Logarithmicam ex duabus constare partibus similibus ad utramque Axis partem sitis, ita ut Asymtota simul futura sit Diameter. Verum æquatio $y = a e^{x:b}$ hanc proprietatem minime ostendit;

quoties enim est $\frac{x}{b}$ vel numerus integer, vel fractio denominatorem habens imparem, tum y unicum habet valorem realem eumque affirmativum. Quod si autem fractio $\frac{x}{b}$ habeat denominatorem parem, tum Applicata y geminum induet valorem, alterum affirmativum alterum negativum, hicque Curvæ punctum ad alteram Asymtotæ partem exhibebit: ex quo Logarithmica infra Asymtotam innumerabilia habebit puncta discreta, quæ Curvam continuam non constituunt, etiamsi ob intervalla infinite parva Curvam continuam mentiantur; quod est paradoxon in Lincis algebraicis locum nullum inveniens. Hinc etiam aliud oritur paradoxon multo magis mirandum. Cum enim numerorum negativorum Logarithmi sint imaginarii, (quod tum per se patet, tum inde intelligitur quod $\log. -1$ ad $\sqrt{-1}$ rationem habeat finitam) erit $l. -n$, quantitas imaginaria, quæ sit $= i$: at, cum Logarithmus quadrati æquetur duplo Logarithmo radicis, erit $l. (-n)^2 = l. n^2 =$

2*i.* At, $\log. n^2$ est quantitas realis, $= 2l.n$: unde sequitur, & quantitatem realem $l.n$ & imaginariam i fore semissim ejusdem quantitatis realis $l.n^2$. Hinc porro quilibet numerus duplum habiturus esset semissim, alteram realem alteram imaginariam; similiterque cujusque numeri triplex daretur triens, quadruplex quadrans, & ita porro, quarum tamen partium, unica tantum sit realis, quæ quomodo cum solita quantitatum notione conciliari queant, non liquet.

516. Concessis ergo his quæ assūmīsimus, sequeretur numeri a semissim fore & que $\frac{a}{2} + l. - i$, ac $\frac{a}{2}$: illius enim duplum est $a + 2l - i = a + l.(-i)^2 = a + l. i = a$: ubi notandum est esse $+l. - i = -l. - i$, etiam si non sit $l. - i = 0$: cum enim sit $-i = \frac{+i}{1}$, erit $l. - i = l. + i - l. - i = -l. - i$. Simili modo, cum sit $\sqrt[3]{i}$ non solum i sed etiam $\frac{-i + \sqrt{-3}}{2}$, erit $3l. \frac{-i + \sqrt{-3}}{2} = l. i = 0$,

ideoque ejusdem quantitatis a trientes erunt $\frac{a}{3}$; $\frac{a}{3} + l. \frac{-i + \sqrt{-3}}{2}$, & $\frac{a}{3} + l. \frac{-i - \sqrt{-3}}{2}$; tripla enim harum singularium expressionum producunt eandem quantitatem a . Ad hæc dubia solverenda, quæ nullo modo admitti posse videntur, aliud statui oportet paradoxon: scilicet, cujusque numeri infinitos dari Logarithmos, inter quos plus uno reali non detur. Sic, et si Logarithmus unitatis est $= 0$, tamen præterea innumerabiles alii unitatis dantur Logarithmi imaginarii: qui sunt $2l. - i$, $3l. \frac{-i + \sqrt{-3}}{2}$, $4l. - i$; & $4l. \frac{+ \sqrt{-1}}{2}$, innumerabileisque alii, quos extractio radicum monstrat. Hæc autem sententia multo est verisimilior, quam superior: posito enim $x = l.a$, erit $a = e^x$; ideoque $a = 1 + x + \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{6} + \frac{x^4}{24} + \&c.$; quæ, cum sit æquatio